
ՎԱՐԴԳԵՍ ՍՈՒՐԵՆՅԱՆՑԻ ԾՆՆԴՅԱՆ
150-ԱՄՅԱ ՀՈՒՐԵԼՅԱՆԻՆ ՆՎԻՐՎԱԾ ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ

Նոյեմբերի 16-ին ՀՀ ԳԱԱ նախագահության նիստերի դահլիճում կայացավ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի կազմակերպած հայ մեծանուն նկարիչ Վարդգես Սուրենյանցի 150-ամյակին նվիրված գիտաժողով:

Բացման խոսքով հանդես եկավ ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի տնօրեն, արվեստագիտության դոկտոր, պրոֆեսոր Արարատ Աղասյանը:

Գիտաժողովի առաջին բանախոս ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի կերպարվեստի բաժնի ավագ գիտաշխատող, արվեստագիտության թեկնածու Արթուր Ավագյանն անդրադարձավ Վ. Սուրենյանցի և Մանկտ Պետերբուրգի «Мир искусства» գեղարվեստական միավորման առնչություններին: Դրանք ներկայացնելով հայ նկարչի կենսագրության և գեղագիտական նախասիրությունների համատեքստում՝ զեկուցողը զուգահեռներ անցկացրեց Սուրենյանցի և «միրիսկուսիկների» ինչպես գեղանկար, այնպես էլ գրաֆիկական երկերի միջև: Հայաստանի ազգային պատկերասրահի գիտաշխատող Վիկտորյա Բաղայանը «Սուրենյանցի նորահայտ ստեղծագործությունները Հայաստանի ազգային պատկերասրահի հավաքածուում» զեկուցման մեջ ներկայացրեց իր իսկ ջանքերով հայտնաբերված և ուսումնասիրված մի շարք անհայտ, չհրատարակված գրաֆիկական թերթեր: Սուրենյանցի վրձնին պատկանող այս գործերի շարքում են Լ. Ուլանդի «Երգչի անեծքը» բանաստեղծության ձևավորումը (1882 թ.), «Հանդեսի շապիկի ձևավորման էսքիզը» (1889 թ.), մոդեռն ոճով արված «Էրմիտաժ» թատրոնի ծրագրի ձևավորման էսքիզը: Վ. Բաղայանը ներկայացրեց նաև ստուգաբանության արդյունքում հայտնաբերված «Փոքրիկ Ֆավնոս» գեղանկարը: Վ. Սուրենյանցի թողած հարուստ տեսական ժառանգությունը գեղագիտական տեսանկյունից քննեց փիլիսոփայության գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Յակով Խաչիկյանը (ՀՀ ԳԱԱ փիլիսոփայության, սոցիոլոգիայի և իրավունքի ինստիտուտ)՝ շեշտելով հետևյալ դրույթները. «Իր հողվածներում Վ. Սուրենյանցն ուշադրություն է դարձրել առավելապես արվեստի զարգացման օրինաչափությունների հետ կապված հարցերին: Նկարչին մշտապես հուզող հարցերից մեկը գեղարվեստական մեթոդի, գեղարվեստական ուղղության հարցն էր, որը նա սովորաբար անվանում էր ոճ: Ռեալիզմը համարելով մեծ առաջադիմություն՝ Վ. Սուրենյանցը քննադատաբար է մոտենում սրան նախորդող ոճերին (այսինքն՝ մեթոդներին)»: ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի կերպարվեստի բաժնի գիտաշխատող Գարեգին Քոթանջյանի բանախոսության առանցքը Սուրենյանցի գեղանկարչական լեզվի զարգացումն էր: Դիտարկելով նկարչի ստեղծագործական ողջ ուղին՝ արվեստաբանն առանձին օրինակների օգնությամբ ցույց տվեց այն փոփոխություններն ու զարգացումները, որոնք բնականորեն կրել է սուրենյանցական արվեստը:

Պրոֆեսոր Արարատ Աղասյանը խոսեց «Սուրենյանցի մի անհայտ կտավի մասին»: Համեմատելով նկարչի կորսված նկարների վերաբերյալ մամուլում պահպանված երկու նկարագրություն՝ բանախոսը եզրակացնում է, որ դրանք վերաբերում են Վ. Սուրենյանցի միննույն մեծադիր կտավին: Ցեղասպանության, բռնությունների դեմ ուղղված իր այս կտավի շրջանակին պատկերելով հեծանիվներ ու էլեկտրական մեքենաներ, նկարիչը ցանկացել է կտավին «տալ հրապարակախոսական առոգանություն, պլակատային շեշտակի հնչում»: Դրանով իսկ փորձել է ամոթահարել արևմտյան քաղաքակիրթ հանրությանը՝ հեծանիվների ու էլեկտրական մեքենաների գյուտարարներին, որոնց անտարբեր հայացքի ներքո սուլթան Համիդը մի ողջ ազգ էր բնաջնջում: Բանախոսը, միաժամանակ, կոչ արեց հետամուտ լինել այդ խոշորագույն նկարի հայտնաբերմանը և ի ցույց դնել Հայաստանի ազգային պատկերասրահում: «Ճարտարապետությունը Սուրենյանցի ստեղծագործական ժառանգության մեջ» զեկուցմամբ ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի սփյուռքահայ արվեստի բաժնի առաջատար գիտաշխատող, ճարտարապետության դոկտոր, պրոֆեսոր Դավիթ Քերթմենջյանը ներկայացրեց նկարչի՝ ճարտարապետության թեմաներով հողվածները՝ հատկապես բարձր գնահատելով Էջմիածնի վերականգնման խնդիրների արծարծումը՝ որպես հայկական ռեստավրացիոն պրակտիկայի առաջին քայլերից մեկը: Ջեկուցողը նաև ընդգծեց, որ Վ. Սուրենյանցի կտավների միջավայրի պատկերումը ոչ միայն հայկական, այլ նաև միջազգային պատմական գեղանկարչության օրինակելի նմուշներից է: Վ. Սուրենյանցին նվիրված գրքի հեղինակ, Գևորգ Գևորգյանի (Ջոտոտո) թանգարանի տնօրեն Մարտին Միքայելյանը խոսեց Սուրենյանցի՝ տարբեր ուղղությունների, ոճերի մեջ համակրությունների, կողմնորոշումների մասին: Հայ նկարչի ստեղծագործությունները համեմատվեցին համաշխարհային արվեստագետների կերտվածքների հետ: Հատկապես ժամանակաշրջանի գեղանկարիչների համեմատությամբ շեշտվեց Սուրենյանցի՝ ակադեմիական ուղղություններից դուրս գալու, ժամանակի արվեստի լեզվի բարձր մակարդակով արտահայտվելու ջանքերը: Հայաստանի ազգային պատկերասրահում և Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնում պահվող Սուրենյանցի՝ Քրիստոսին նվիրված վեց ստեղծագործություններին անդրադարձավ Երևանի պետական համալսարանի դասախոս Սաթենիկ Վարդանյանը:

Գիտաժողովը եզրափակեց ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի փոխտնօրեն, արվեստագիտության դոկտոր Աննա Ասատրյանի ելույթը: «Երաժշտական անդրադարձները Սուրենյանցի նամակներում» թեմայով բանախոսության մեջ նա բացահայտեց նկարչի և ականավոր հայ կոմպոզիտոր Ալեքսանդր Մպենդիարյանի բարեկամական ու ստեղծագործական սերտ կապերը: Վ. Սուրենյանցը ոչ միայն հուշել է Ալ. Մպենդիարյանին օպերա ստեղծել Հովի. Թումանյանի «Թմկաբերդի առումը» պոեմի հիման վրա, այլ նաև կոմպոզիտորին ոգևորելու նպատակով դեռ չգրված գործի համար բեմական նկարներ է կերտել:

Վ. Սուրենյանցի 150-ամյակին նվիրված գիտաժողովի արդյունքներն ամփոփեց Ա. Աղասյանը: